

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Cdo/482/2014                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7613211521                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 10.03.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ladislav Górasz          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:7613211521.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Lawyer Partners, a. s., IČO: 35 944 471, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., IČO: 36 866 733, so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, za ktorú koná Mgr. Ľubica Pavelková Chabadová, advokátka a konateľka spoločnosti, proti odporcovi Y. S., bývajúcemu v U. B. P., Z.. XXX, o zaplatenie 11,61 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5 Ro 382/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. septembra 2014 sp. zn. 11 Co 471/2014, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 28. novembra 2013 č.k. 5 Ro 382/2013-16 uložil navrhovateľke, aby v súdom stanovenej lehote zaplatila súdny poplatok 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Krajský súd v Košiciach na odvolanie navrhovateľky uznesením zo 17. septembra 2014 sp. zn. 11 Co 471/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. Podľa jeho názoru rozhodol prvostupňový súd správne. Bolo totiž na navrhovateľke, aby preukázala, že návrh doručený súdu v roku 2013 je identický s návrhom, ktorý (ako tvrdí) podala v roku 2006; navrhovateľka to ale nepreukázala. So zreteľom na to nemohlo dôjsť k preklúzii na vyrúbenie poplatku v zmysle § 13 zákona č. 71/1991 Zb.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie. Uviedla, že v tejto veci podala návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v tom istom roku prijať jeho návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky označil ich postup za

protiústavný prikázal im bezodkladne konať a vychádzať z toho, že právne účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. V danom prípade to súd prvého stupňa nevzal na zreteľ. I keď navrhovateľke vznikla poplatková povinnosť v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 nepodala žiadny nový návrh, súd ju vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Prehliadol, že v roku 2013 mu nebolo možné vyrubiť súdny poplatok, lebo došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Podľa názoru dovolateľa jej tým súdy v konaní odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadala preto napadnuté uznesenie a tiež ňou potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 269/2013, 1 Cdo 281/2013, 2 Cdo 411/2013, 2 Cdo 424/2013, 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 436/2014, 4 Cdo 361/2013, 4 Cdo 372/2013, 5 Cdo 323/2013, 5 Cdo 330/2013, 6 Cdo 458/2013, 6 Cdo 465/2013, 7 Cdo 258/2013, 7 Cdo 268/2013, 8 Cdo 219/2014, 8 Cdo 95/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. ( v znení účinnom od 1. januára 2015 ) už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľky podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.